

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2023/009 van:

mevrouw XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 1D, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 3 februari 2023 een klaagschrift, gedateerd op 2 februari 2023, van mevrouw XXXX, hierna te noemen klaagster.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke van klaagster om aan klaagster verplichte behandeling te verlenen in de vorm van insluiten, door middel van het plaatsen van klaagster in de High-care, en het voortduren daarvan.

Klaagster heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon.

De klachtencommissie ontving op 17 februari 2023 een verweerschrift, eveneens gedateerd op 17 februari 2023, van mevrouw XXXX, GZ-psycholoog en regiebehandelaar afdeling Volte 1C/D, hierna te noemen verweerster.

Verweerster heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw mr. XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 23 februari 2023. Klaagster en de patiëntenvertrouwenspersoon waren aanwezig. In verband met afwezigheid van verweerster, waren de heer XXXX, teamleider Volte 1C/D, en de heer XXXX, verpleegkundig specialist GGZ, aanwezig. Zij werden bijgestaan door mevrouw mr. XXXX, juriste verbonden aan GGzE, in verband met afwezigheid van mevrouw XXXX.

Bovengenoemde personen, alsmede de leden van de klachtencommissie, hebben deelgenomen aan de mondelinge behandeling van de klacht.

Ter zitting is de beslissing op de klacht met instemming van klaagster aangehouden tot 1 april 2023 teneinde een onderlinge regeling te beproeven. Daarbij is door de klachtencommissie aangegeven dat indien het onderlinge overleg niet tot resultaat zou leiden, klaagster dit dan via haar PVP kon aangeven, waarna de klachtencommissie alsnog een beslissing zou nemen.

Bij e-mail van 9 maart 2023 heeft de PVP aangegeven dat het onderlinge overleg niet tot resultaat had geleid en dat klaagster alsnog een beslissing op haar klacht wenste.

De klachtencommissie heeft daarop de beslissing bepaald op heden.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich tegen:

- de beslissing van de zorgverantwoordelijke van klaagster om aan klaagster aansluitend op een separatie op 17 januari 2023 verplichte behandeling te verlenen in de vorm van

insluiten, door middel van het plaatsen van klagster in de High-care, en het voortduren daarvan.

3. De feiten

Aan klagster is TBS met dwangverpleging opgelegd op grond van artikel 37a jo. 37b WvSr. Deze maatregel is ingegaan op 4 juli 2022 en geldt tot en met 16 augustus 2024. Klagster verblijft op de afdeling Volte 1D, onderdeel van De Woenselse Poort.

4. Standpunt van klagster

Klagster geeft aan dat het behandelteam haar, na haar tweede separatie, met een aantal spulletjes in de High-care heeft geplaatst. Volgens klagster verdient zij dit niet, omdat ze prima in de samenwerking is en geen agressie heeft laten zien. Ze krijgt geen antwoord op de vraag waarom ze niks lekkers of cosmetica mag kopen in de winkel, en waarom ze niet even een paar rondjes in de binnentuin mag lopen.

Klagster kan er niet meer tegen. Ze zit de hele dag in dezelfde omgeving. Ze wil gerechtigheid en wil terug naar haar eigen kamer. Als dat niet kan en ze op het kleine kamertje moet blijven, wil ze haar spullen in de High-care hebben. Dat ze haar spullen niet heeft, zit haar namelijk het meest dwars. Haar spullen, ter waarde van € 350,-, staan op dit moment in de opslag.

5. Standpunt van verweerster

Verweerster geeft in haar verweerschrift aan dat klagster sinds begin januari 2023 meermaals is gesepareerd vanwege groepsontwrichtend gedrag.

Klagster was het in de avond van 16 januari 2023 niet eens met het medicatiebeleid, waardoor zij zich verbaal agressief (schelden) en suïcidaal uitte en fysieke agressie toonde gericht op voorwerpen (hard schoppen tegen de deur). Het is het behandelteam niet gelukt om afspraken met klagster te maken, waardoor de waarnemend zorgverantwoordelijke, na overleg met de dienstdoende arts, heeft besloten tot insluiting ex artikel 9:6 Wvvgz. Zij hebben klagster vlak na de separatie bezocht.

Een dag later, op 17 januari 2023 is de curator van klagster ingelicht over de verplichte behandeling. Op deze dag heeft tevens overleg plaatsgevonden tussen verweerster en de geneesheer-directeur over de onhoudbaarheid van de situatie. Klagster wordt als groepsontwrichtend ervaren door de toenemende verbale en fysieke agressie naar personeel en zichzelf. Om het risico op ernstig nadeel te beperken werd afgesproken om klagster langdurig op de High-care te laten verblijven. Dit zou meer mogelijkheden bieden om tijdig te kunnen ingrijpen bij oplopende agressie van klagster. Hierbij werd tevens afgesproken dat klagster minimaal eenmaal per week zou worden gezien door verweerster, hetgeen sindsdien heeft plaatsgevonden.

Op 23 januari 2023 werd klagster ingestuurd naar het ziekenhuis nadat ze buitenbewustzijn werd aangetroffen, vanwege het innemen van een forse hoeveelheid Nicorette spray en tabletten. Omdat er een groot suïciderisico werd gezien, is besloten dat klagster bij terugkomst zou worden ingesloten in de separeerruimte.

Op zowel 16 als 23 januari 2023 hebben de waarnemend zorgverantwoordelijke en de waarnemend psychiater klagster gesproken over de beslissing tot separatie. Ook is de actuele gezondheidstoestand van klagster gecheckt en de wilsbekwaamheid getoetst. De beslissing tot het

aanzeggen van verplichte behandeling in de vorm van separatie is genomen op grond van art. 9:6 Wvvgz. De beslissing is gemotiveerd op papier gezet en aan klagster uitgereikt. Ook is de beslissing met klagster besproken, zodat er geen misverstand over de betreffende beperking is.

Ten tijde van het indienen van de klacht verblijft klagster, volgens het beleid zoals op 17 januari 2023 tussen verweerster en de geneesheer-directeur is afgesproken, op de High-care. Verweerster heeft tevens een overplaatsingsverzoek ingediend bij DIZ, omdat de situatie niet meer werkbaar en veilig wordt geacht op de huidige afdeling en binnen de huidige kliniek. Ondanks de urgentie van het verzoek is er nog geen concreet zicht op een daadwerkelijke overplaatsing.

De huidige plaatsing op de High-care zal daarom gecontinueerd worden, zodat de orde en veiligheid binnen de kliniek gewaarborgd kunnen worden, waarbij doorlopend wordt bezien of terugkeer naar de eigen kamer mogelijk is. Echter, verweerster geeft aan dat terugkeer naar de afdeling op korte termijn niet wordt voorzien, gelet op het behandelverloop en de breuk in de werkrelatie. Stapsgewijs wordt wel gekeken naar uitbreiding van enige vrijheid van betrokkene: inmiddels wordt er tweemaal per dag buiten gewandeld met klagster en mag zij eenmaal per week begeleid naar het sociocentrum. Ook mag klagster wekelijks aangeven over welke spullen uit haar kamer zij wil beschikken. Om de veiligheid voor klagster en het personeel te waarborgen, worden deze uitbreidingen voorzichtig en stapsgewijs toegepast. Extra voorzichtigheid wordt betracht bij zaken waarmee klagster zichzelf of anderen kan beschadigen.

Voor wat betreft de wens van klagster om te beschikken over de spullen die zijn opgeslagen, stelt verweerster dat hiervan geen sprake kan zijn. Verweerster geeft aan dat zij geen regulier verzoek van klagster heeft ontvangen om te mogen beschikken over opgeslagen spullen. Daarnaast zijn de spullen vanuit het oogpunt van brandveiligheid opgeslagen, omdat de kamer van klagster anders te vol en daarmee onveilig zou worden.

Volgens verweerster wordt voldaan aan de criteria van doelmatigheid, subsidiariteit, proportionaliteit en veiligheid. De verplichte behandeling wordt verleend om de geestelijke gezondheid van klagster te stabiliseren, nu aannemelijk is dat het ernstig nadeel zonder deze behandeling niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen.

Verweerster verzoekt de klachtencommissie om de klacht, gelet op bovenstaande, ongegrond te verklaren.

6. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat klagster TBS met dwangverpleging is opgelegd op grond van artikel 37a jo. 37b WvSr. Deze maatregel is ingegaan op 4 juli 2022 en geldt tot en met 16 augustus 2024. Op personen die om die reden zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis is op grond van artikel 9:1 Wvvgz de klachtprocedure van deze wet van toepassing.

Klagster klaagt over de beslissing op grond van artikel 9:6 Wvvgz om haar verplicht te behandelen in de vorm van insluiten door middel van het plaatsen van klagster in de High-care en het voortduren daarvan.

Op grond van artikel 10:3 onder u van de Wvvgz kan klagster over een beslissing over het toepassen van verplichte behandeling een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie is bevoegd om de klachten van klagster te beoordelen.

7. De beoordeling van de klachten

De klachtencommissie acht de klacht van klaagster **ongegron**d. Verweerster heeft afdoende gemotiveerd waarom aanvankelijk separatie met aansluitend daarna afschaling naar de High Care opportuun was om verdere escalatie en daarmee voortdurend ernstig gevaar (overigens ook voor klaagster zelf) af te wenden.

De rapportages voorafgaande aan de separatie op 17 januari 2023 laten zonder meer ernstig en zeer verontrustend gedrag van klaagster zien die het voor insluiting vereiste ernstig nadeel meer dan voldoende onderbouwen en waardoor verplichte zorg noodzakelijk was.

De rapportages van 17 januari 2023 spreken aanhoudend van groepsontwrichtend gedrag, fysieke agressie, automutilatie. Nadat klaagster vervolgens op 19 januari 2023 naar de High Care is overgeplaatst ontstaat er op 23 januari 2023 aldaar wederom een gevaarzettende situatie op 23 januari 2023, waarbij klaagster een suicide poging heeft ondernomen en met spoed naar het ziekenhuis is overgebracht, waarna klaagster bij terugkomst wederom agressief gedrag vertoonde.

Terecht heeft verweerster dus, niet op de laatste plaats gelet op de veiligheid van klaagster zelf, besloten om het huidige plaatsing op de High Care te continueren om de veiligheid binnen de kliniek en voor klaagster zelf te kunnen waarborgen.

De beslissing voldoet daarenboven volgens de klachtencommissie aan de vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid omdat verweerder doorlopend blijft onderzoeken of terugkeer naar de eigen kamer mogelijk is en waarbij stapsgewijs wordt gekeken naar uitbreiding van de vrijheden van klaagster. Dat beleid is inmiddels ingezet.

Daarnaast is met klaagster afgesproken dat zij wekelijks mag aangeven over welke spullen uit haar eigen kamer zij wil beschikken. Ook in dat opzicht handelt verweerster voldoende zorgvuldig en rekening houdend met de wensen van klaagster binnen de aanwezige mogelijkheden.

8. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over:

- de beslissing van de zorgverantwoordelijke van klaagster om aan klaagster verplichte behandeling te verlenen in de vorm van insluiten, door middel van het plaatsen van klaagster in de High-care, en het voortduren daarvan: **ONGEGRON**D.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 30 maart 2023 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. dr. XXXX, vice-voorzitter, en de leden mevrouw XXXX, psychiater, en mevrouw XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.